

MAGEREANU, NICOLAE

General

N. 1 mai 1877, Valea Albă-Vătășani, Vâlcea - m. 5 iul.1942, Poiana Mare, Dolj.

După cursurile primare în comuna natală, a urmat Liceul *Carol I* din Craiova, Școala Militară de Infanterie din Sibiu (1909 ca șef de promoție), Școala Superioară de Infanterie (1911-1912) și Școala Superioară de Război de la Paris (1920-1924), fiind brevetat ofițer de stat major.

A luat parte la campania din Bulgaria ca adjutant la Regimentul 31 Infanterie din Calafat (1913), la luptele de pe Jiu, Cireșoaia, Oituz, Mărăști și Mărășești, din timpul primului război mondial, când a comandat Grupul *Cerna*. A fost avansat la gradul de căpitan și apoi de maior. Pentru eroismul său a fost încununat Cavaler al Ordinului Militar *Mihai Viteazul*.

A condus Regimentul 31 Infanterie Calafat (1909-1913), Regimentul 26 Rovine din Craiova, Brigada 2 Infanterie (1938), devenind, ulterior, generalul comandant al Diviziei 30 Infanterie.

A fost profesor de tactică generală și director de studii la Școala Superioară de Război din București (1931-1935).

Între 1939-1940 ia parte la campania din Ardeal, unde protestează împotriva Dictatului de la Viena și a ocupației Transilvaniei. În 1941, trimite la Craiova, unde era șeful garnizoanei, o scrisoare generalului Antonescu, opunându-se trecerii Nistrului. I se răspunde să aleagă între linia întâi a frontului sau retragerea din armată. Se pensionează. Măcinat moral, moare de inimă.

A fost căsătorit cu Margareta Marincu, fiind înmormântat în cavoul familiei Marincu din Calafat.

A fost decorat cu *Steaua României* în grad de cavaler, *Coroana României* în grad de ofițer, Medalia Jubiliară *Carol I*, Avântul Țării, Crucea comemorativă de război 1916-1918 cu baretele Ardeal, Cerna, Carpați, Medalia Victorie și Semnul onorific de aur pentru douăzeci și cinci de ani serviți în armată.